

Nr 4.

Ankom till riksdagens kansli den 17 februari 1914 kl. 4 e. m.

*Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av väckt motion om
ändring i tullsatsen för zaponlack.*

(1:a avd.)

Närvarande: Herrar K. G. Karlsson, frih. C. J. Beck-Friis, Ollas Ericsson, Eklund, Lyckholm, Kobb, frih. Fleming, Bäckström, Röing, Eriksson i Grängesberg, Jespersion, Nilsson i Bonarp, Hallin, Bondeson, Bergman, Jeansson i Kalmar, Källman, Jönsson i Revinge, Månsson och Hamrin.

Till bevillningsutskottet har hänvisats en inom riksdagens andra kammare väckt motion, nr 122, däri hemställts, »att riksdagen ville besluta sådan ändring i tulltaxan, att zaponlack utbrytes ur rubrik 1119 samt, för så vitt den icke innehåller sprit, upptages i särskild rubrik med tull av 75 öre per kilogram».

Beträffande motiveringen till detta förslag, i den mån den icke här nedan anföres, torde få hänvisas till motionen.

Zaponlack, en fernissa, som användes till skydd för metallytor, upptages i gällande tulltaxa, i den mån den icke innehåller sprit, i rubriken nr 1119 med en tull av 30 öre för kilogram. På sätt i motionen framhålls utgöres huvudbeståndsdelen i zaponlack av amylacetat, som i sin ordning tillverkas av finkelolja. Sistnämnda artikel kan, enligt anm. 4 under tulltaxerubriken nr 184, för användning till tekniskt ändamål importeras med en tullsats av 75 öre för kilogram. Med förmälan att för framställning på angivet sätt av 1 kilogram zaponlack åtginge minst 1

Utskottet.

kilogram finkelolja har motionären framhållit, att tullen för den därvid begagnade råvaran sålunda utginge med omkring 75 öre, under det att den färdiga varan droge en tull av endast 30 öre för kilogram. En höjning av tullen för den färdiga varan till samma belopp som gäller för råvaran skulle enligt motionärens mening bereda möjlighet för uppkomsten av en betydande inhemsk tillverkning av zaponlack.

Motionären utgår i sin framställning från antagandet, att finkelolja såsom råvara måste importeras. Så är emellertid icke fallet, då finkelolja är föremål för inhemsk tillverkning, som icke blott torde vara tillräcklig för det inhemska behovet, utan tillika medger en icke obetydlig export, vilken år 1911 uppgick till inemot 150,000 kilogram med ett värde av närmare 200,000 kronor.

Vid sådant förhållande torde vad motionären anfört icke innefatta skäl för den ifrågasatta tullförhöjningen.

Utskottet får sålunda hemställa,

att herr Lithanders förevarande motion, II:122, om ändring i tullsatsen för zaponlack, icke må av riksdagen bifallas.

Stockholm den 17 februari 1914.

På bevillningsutskottets vägnar:

K. G. KARLSSON.
